

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka v právní věci

žalobce: **Mgr. M. V.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava – Moravská Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2014 č. j. MSK 105247/2014, ve věci
jiného správního deliktu

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2014 č. j. MSK 105247/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 2. 7. 2014 č. j. MMFM 71257/2014, ve

věci správního deliktu provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

1) nerespektování ust. § 125h odst. 1 – 3 zákona o silničním provozu:

- v průběhu řízení byla uváděna tři data spáchání přestupku a dva rozdílné časové údaje;
- žalovaný nesprávně vyhodnotil běh lhůty k zaplacení částky 300 Kč, neboť žalobce po opravě data spáchání přestupku další výzvu neobdržel, takže mu lhůta k zaplacení neběžela;
- z vyjádření žalobce ze dne 23. 4. 2014 nelze dovodit, jak by postupoval, kdyby výzvu obdržel. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dopustil subjektivního závěru;
- z uvedených důvodů nebyly splněny podmínky pro další postup správního orgánu I. stupně;

2) u deklarovaného přestupku chybí společenská škodlivost:

- na předmětném místě se parkovalo 27 let;
- nebyla vyvrácena obhajoba žalobce, že vozidlo zde mohlo stát, a proto chybí materiální stránka přestupku;

3) odpovědnost provozovatele vozidla je sice objektivní, ne však absolutně:

- základ přestupku spočívá v jiné okolnosti, a to v první a druhé petici či stížnosti, která založila průběh postupu správního orgánu;
- objektivní stránka přestupku zahrnuje způsob spáchání přestupku a jeho následky, tvoří ji jednání, následek a příčinný vztah mezi nimi;
- zákonodárce vymezil objektivní stránku povinností provozovatele „zajistit ...“. Žalovaný přitom žalobci nesdělil „co nezajistil“, proto nelze s odkazem na objektivní odpovědnost rezignovat na prokázání dalších zákonných znaků skutkové podstaty přestupku v dané věci, což je u objektivní stránky jednání, následek a příčinný vztah, neboť není-li prokázána objektivní stránka přestupku, nelze o naplnění jeho zákonných znaků uvažovat;
- žalobce opakovaně tvrdí, že předmětný silniční úsek je určen ke stání.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl především odkaz na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s obdobnými odvolacími námitkami dostatečným způsobem vypořádal. Dále zdůraznil, že absence materiálního znaku přestupku nemůže být zdůvodněna nedostatkem parkovacích míst ani subjektivním názorem žalobce na nelogičnost či neúčelnost dopravního značení v daném místě. Ani snaha domoci se změny žádostmi u příslušných správních orgánů neopravňuje žalobce k tomu, aby stávající dopravní značení nerespektoval. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že Magistrátu města Frýdku-Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“) bylo dne 3. 2. 2014 doručeno oznámení přestupku zjištěného Městskou policií Frýdek-Místek, z něhož plyne, že dne 22. 1. 2014 v 8:45 hod. na ulici Hasičská ve Frýdku-Místku podezřelý, jehož totožnost nebyla zjištěna, porušil zákon o silničním provozu tím, že při řízení vozidla tov. zn. Daewoo Nubira, RZ X, barva hnědá, v rozporu s ust. § 25 odst. 3 neponechal při stání alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy, čímž se zřejmě dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Součástí oznámení je situační nákres č. j. 01158/14/MP, fotodokumentace označená datem 22/01/2014, zachycující červené vozidlo uvedené registrační značky, stojící na vozovce vedle chodníku. Dále je součástí správního spisu identifikace vozidla z CRV a evidenční karta řidiče. Správní orgán I. stupně výzvou ze dne 6. 2. 2014 č. j. 16399/2014 vyzval žalobce jako provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k zaplacení částky 300 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy. Ve výzvě, jejíž stejnopis je zařazen ve správním spise pod č.l. 8, je jako datum spáchání přestupku uveden den 22. 1. 2014 v 8:45 hod. Součástí správního spisu je doručka výzvy, podle níž byla výzva osobně převzata žalobcem dne 10. 2. 2014. Na č.l. 31 druhostupňového správního spisu je zařazena stejná výzva ovšem s datem spáchání přestupku 27. 1. 2014 v 9:42 hod. Dne 31. 3. 2014 byla žalobci zaslána výzva k podání vysvětlení na den 23. 4. 2014. Současně je zde uvedeno, ať částku určenou předchozí výzvou, která mu byla zaslána dne 6. 2. 2014, již neplatí. Tato výzva byla žalobci dle doručky založené ve správním spise doručena dne 4. 4. 2014. Dle záznamu o podání vysvětlení ze dne 23. 4. 2014 č. j. MMFM 51509/2014 žalobce uvedl, že předmětné vozidlo se v době a čase uvedeném na první výzvě ze dne 6. 2. 2014 nacházelo na místě vzdáleném 200 km od žalobcova trvalého bydliště. Proto žalobce navštívil pracovníka pověřeného vedením řízení, referenta F. S., a upozornil jej na chybné údaje ve výzvě. Žalobce dále uvedl, že vše bylo napraveno datem 22. 1. 2014 v 8:45 hod., a nikoliv 27. 1. 2014 v 9:42 hod. Dále žalobce uvedl, že zjistil nesprávné označení barvy vozidla, které není barvy hnědé, ale rudé, což doložil správnímu orgánu rovněž dne 23. 4. 2014 předložením velkého technického průkazu. V další části podání vysvětlení žalobce poukázal na okolnosti předcházející přestupku, a to podání petice obyvateli ulice H., a rovněž stav před podáním stížnosti, z něhož usuzuje na cílené a šikanozní jednání městské policie zaměřené na dodržování § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu v ulici Hasičské. Dále žalobce zmínil formální a materiální znaky přestupku s důrazem na škodlivost jednání, které nelze ve věci shledat. Současně uvedl, že neví, kdo z rodinných příslušníků na uvedeném místě v inkriminovaný čas vozidlo zaparkoval. Z úředního záznamu správního orgánu I. stupně ze dne 30. 4. 2014 vyplývá, že k tomuto datu nebyla částka 300 Kč na základě výzvy dle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu zaplacená. Téhož dne vyhotovil správní orgán I. stupně pod č. j. MMFM 54735/2014 záznam o odložení věci, jímž odložil věc přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, když do 60 dnů ode dne, kdy se správní orgán o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Předvoláním ze dne 13. 5. 2014 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla a současně byl žalobce předvolán

k ústnímu jednání. Žalobce v písemném podání doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 20. 5. 2014 předložil důkazní návrhy. Součástí prvostupňového správního spisu (č. 1. 20) je vyjádření referenta F.S. č. j. MMFM 51509/2014 bez uvedení data sepsání, v němž je uvedeno, že dne 11. 2. 2014 se žalobce dostavil k nahlédnutí do spisového materiálu a současně uvedl, že přestupek nemohl být spáchán v době uvedené ve výzvě. Z oznámení o přestupku městské policie pak bylo zjištěno, že došlo k chybě v psaní, kdy datum a čas spáchání přestupku referent opravil z 27. 1. 2014 v 9:42 hod. na 22. 1. 2014 v 8:45 hod. Opravenou výzvu tentýž den převzal a podepsal žalobce a omylem vzal i druhou opravenou výzvu, což referent zjistil až po jeho odchodu. Z tohoto důvodu není ve spisovém materiálu doložena výzva s chybně uvedeným datem a hodinou. Dne 5. 6. 2014 byl s žalobcem sepsán protokol o ústním jednání, v němž žalobce mimo jiné uvedl, že bere na vědomí vyjádření pana S., které se zakládá na pravdě. Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2014 č. j. MMFM 71257/2014 správní orgán I. stupně rozhodl o uložení pokuty žalobci jako fyzické osobě za správní delikt podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že jako provozovatel označeného vozidla nezajistil, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, kdy řidič vozidla dne 22. 1. 2014 v 8:45 hod. na ulici H. ve Frýdku-Místku stál s tímto vozidlem a neponechal při stání 3 m pro každý směr jízdy, čímž došlo k porušení § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tímto jednáním porušil žalobce ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Současně byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že správní orgány nerespektovaly ust. § 125 odst. 1 – 3 zákona o silničním provozu. Zejména v souvislosti s výzvou k uhrazení částky představující pokutu bylo nesprávně uvedeno datum a čas spáchání přestupku a přes následnou opravu chybných údajů nedošlo k opětovnému zaslání výzvy k úhradě, a proto vůbec nenastaly podmínky pro další postup správního orgánu I. stupně.
7. Krajský soud má obsahem správních spisů za prokázané, že k pochybení správního orgánu skutečně došlo, když ve výzvě ze dne 6. 2. 2014 č. j. 16399/2014 bylo nesprávně uvedeno datum spáchání přestupku dnem 27. 1. 2014 v 9:42 hod. Tento údaj odporuje obsahu oznámení, které obdržel správní orgán I. stupně od městské policie, v němž je uvedeno datum 22. 1. 2014 8:45 hod. Stejné datum je také na fotodokumentaci. Obsahem správního spisu, jakož i tvrzením žalobce má krajský soud dále za prokázané, že žalobce sám na toto pochybení správní orgán I. stupně upozornil a dožadoval se nápravy, a to dne 11. 2. 2014, kdy se bez předvolání dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, na pochybení poukázal a rovněž upřesnil nesprávně uvedenou barvu vozidla. Jakkoli při projednání těchto pochybení došlo k nesprávnému postupu pověřeného pracovníka správního orgánu I. stupně spočívajícímu v tom, že nese-psal ihned úřední záznam nebo protokol o obsahu tohoto jednání a o obratem provedené opravě chybného údaje ve výzvě ze dne 6. 2. 2014, nelze zpochybnit, že k popsanému jednání došlo, což ostatně potvrdil také žalobce jednak v úředním záznamu ze dne 23. 4. 2014 jednak i u jednání před krajským soudem. Žalobce potvrdil také to, že opravenou výzvu od správního orgánu I. stupně téhož dne převzal. Následně správní orgán I. stupně zcela v souladu s ust. § 125h odst. 3 zákona o silničním provozu vyčkal, zda bude pokuta zaplacená, než přistoupil k zahájení správního řízení. Další úkon správní orgán učinil až dne 31. 3. 2014 výzvou k podání vysvětlení. Pokud je

v této výzvě uvedeno, že částka určená předchozí výzvou ze dne 6. 2. 2014 se již nemá platit s odkazem na poučení k výzvě o zaplacení, je takový postup v souladu s ust. § 125h odst. 3, 5 a 7 zákona o silničním provozu. Ve výzvě ze dne 31. 3. 2014 k podání vysvětlení je rovněž nesprávně uvedeno datum spáchání přestupku, kdy místo 22. 1. 2014 je uvedeno 20. 1. 2014. Opakované pochybení je sice za daných okolností politováníhodné, avšak samo o sobě nemá vliv na zákonnost řízení ani napadeného rozhodnutí, neboť s ohledem na předchozí obsah správního řízení, se jedná o evidentní chybu v psaní a totožnost skutku ani jiné skutečnosti jí nebyly nijak zpochybněny.

8. Na základě obsahu správních spisů lze konstatovat, že správní orgán I. stupně se v této fázi řízení dopustil několika pochybení, která však byla napravitelná a napravena také byla. Krajský soud nesdílí názor žalobce, že za dané situace mu měla být opravená výzva k zaplacení pokuty dle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu znovu doručena. Ve své úvaze krajský soud vycházel z konstantní judikatury správního soudnictví (srov. přiměřeně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 15. 2. 2018 č. j. 1 As 311/2017-37), která je založena na principu materiálního pojetí doručení písemnosti. Pokud se účastník řízení prokazatelně dozví o obsahu rozhodné písemnosti, není její formální nedoručení zásadní procesní vadou. Posuzování okamžiku faktického seznámení se s rozhodnutím *je otázkou skutkovou; výsledkem tohoto posuzování musí být jistota, že se účastník řízení v dostatečném rozsahu skutečně seznámil s podstatnými náležitostmi rozhodnutí.* V posuzované věci se opravená výzva ze dne 6. 2. 2014 č. j. 16399/2014, tedy s uvedením správního data a doby spáchání přestupku (22. 1. 2014 v 8:45 hod.), dostala do dispoziční sféry žalobce dne 11. 2. 2014 v průběhu jednání s pracovníkem správního orgánu I. stupně, což žalobce nikdy nerozporoval. Od tohoto dne tedy běžela žalobci lhůta 15 dnů k zaplacení určené částky. Požadavek žalobce, aby mu byla opravená výzva znovu doručena postupem podle § 19 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), je proto zcela formalistický, neboť žalobce za dané situace měl opravené rozhodnutí ve své dispozici a nemohl mít pochybnost o uložené povinnosti pokutu zaplatit. Žalovaný se s obdobnou odvolací námitkou vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce v této souvislosti namítal hodnocení obsahu svého vysvětlení podaného dne 23. 4. 2014 žalovaným a označil je za subjektivní, krajský soud důvodnost takové námítky neshledal. Naopak má za to, že žalovaný vysvětlení podané žalobcem vyhodnotil jako celek objektivně a v souvislostech, neboť z něj jednoznačně vyplývá nesouhlas žalobce s klasifikací přestupku, čemuž koresponduje i skutečnost, že stanovenou pokutu neuhradil. Z uvedených důvodů krajský soud neshledal první žalobní bod důvodným.
9. V druhém žalobním bodě žalobce namítl, že nebyla prokázána materiální stránka přestupku, když společenská škodlivost absentuje. Také s touto námitkou se žalovaný vypořádal, a to na str. 5 – 6 napadeného rozhodnutí. Žalobce v podané žalobě úvahy žalovaného zde obsažené žádným nosným způsobem nezpochybnil. Jeho argumentace je založena na opakovaném tvrzení, že stejným způsobem se v místě spáchání přestupku parkuje již 27 let. Krajský soud má za to, že taková skutečnost není rozhodným měřítkem pro posouzení společenské škodlivosti. Soustavné porušování právní normy bez následku, ani ustálené poměry v místě neeliminují společenskou škodlivost takového jednání, která je určena právní normou. Konstantní judikatura správních soudů dovodila, že přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze

v míře nepatrné (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009 č. j. 5 As 104/2008-45). Pokud v řízení nevyšlo najevo nic, z čehož by vyplývala nulová nebezpečnost jednání řidiče, a neporušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, pak podle názoru krajského soudu postačí k naplnění materiální stránky přestupku to, že naplnil znaky typového jednání, které je označeno za přestupek, tedy formální stránku. Jak dovodil NSS v rozsudku ze dne 31. 8. 2017 č. j. 10 As 305/2016-46 *skutečnost, že určité typové jednání je označeno za přestupek (formální stránka), tedy neznamená se stoprocentní jistotou, že konkrétní jednání řidiče, které stanovené formální znaky naplní, bude alespoň nepatrně ohrožující (materiální stránka). Znamená ale, že ve většině případů tomu tak bude, ledaže by tu byly zvláštní okolnosti, které vylučují možnost jen sebemenšího ohrožení chráněného zájmu.* Žádné takové okolnosti žalobce neuvedl, naopak sám připustil, že dvakrát tři metry široký pruh nemůže být v daném místě dodržen. Z uvedených důvodů krajský soud také neprovedl žalobcem navržené důkazy obsahem peticí a DVD o způsobu parkování v ulici H.

10. V posledním žalobním bodě žalobce namítl, že jeho odpovědnost jako provozovatele vozidla, ačkoliv je objektivní, nebyla prokázána. Žalobce má předně za to, že správní orgány dostatečně nezohlednily jiné okolnosti tvořící základ tvrzeného přestupku, které spočívaly v peticích obyvatel ulice H., jež byly faktickým důvodem aktivity městské policie zaměřené na dodržování § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. Krajský soud tuto argumentaci neshledal příležitou, neboť místní poměry, ani aktivity občanů směřující ke změně dopravních značení nejsou relevantní ve vztahu k posuzovanému porušení právních norem. Dále žalobce namítl, že žalovaný nesdělil žalobci dostatečně konkrétně, „co nezajistil“ ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Krajský soud tuto pochybnost žalobce nesdílí, neboť správní delikt byl od počátku řízení specifikován tak, že žalobce jako provozovatel vozidla nezajistil, aby řidič jeho vozidla dodržel povinnosti řidiče a podrobnosti byly vyjádřeny ve skutkové větě správního deliktu tak, že: ... *jako provozovatel vozidla ... nezajistil, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, kdy řidič vozidla ... dne 22. 1. 2014 v 8:45 hod. na ulici H. ve Frýdku-Místku stál s tímto vozidlem a neponechal při stání 3 m pro každý směr jízdy, čímž došlo k porušení § 25 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb. ...*
11. Pokud žalobce u jednání před krajským soudem namítl, že místo spáchání přestupku na ulici H. není ve skutkové větě dostatečně specifikováno, neboť se jedná o poměrně dlouhou ulici, jde o námitku vznesenou opožděně. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Lhůta k podání žaloby, potažmo k formulaci žalobních bodů je ve smyslu ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. lhůtou prekluzivní. S odkazem na uvedené a také s ohledem na setrvalou judikaturu k této procesní otázce (srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 2 As 45/2015, rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 A 28/1998, nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 631/99) se proto krajský soud touto námitkou nezabýval.
12. Pro úplnost krajský soud uvádí, že objektivní charakter odpovědnosti provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu byl

předmětem posouzení Ústavního soudu, který v nálezu ze dne 16. 5. 2018 sp. zn. Pl. ÚS 15/16 dospěl k závěru o ústavní konformitě posuzované právní normy.

13. Pokud žalobce v žalobě, resp. u jednání před krajským soudem poukázal na chybný postup správních orgánů, které místo toho, aby řešily dopravní situaci v dané lokalitě, vybíraly opakovaně pokuty za přestupky a na to, že dotčený veřejný zájem je porušován běžně na mnoha místech v každém městě, je tato argumentace obecnými poměry, jakkoliv do určité míry reflektující faktický stav, zcela nepřípadná a nemůže nijak ovlivnit posouzení objektivní odpovědnosti žalobce za konkrétní správní delikt.
14. Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. října 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu